

FATHER MOTHER SISTER BROTHER

de Jim Jarmusch

Títol original: Father Mother Sister Brother

Direcció: Jim Jarmusch

Guió: Jim Jarmusch

Fotografia: Frederick Elmes, Yorick Le Saux

Muntatge: Affonso Gonçalves

So: Robert Hein

Música: Jim Jarmusch, Annika

Repartiment: Tom Waits, Adam Driver, Mayim Bialik, Charlotte Rampling, Cate Blanchett, Vicky Krieps, Indya Moore, Luka Sabbat

Any: 2025

Durada: 110 min

Tres històries sobre relacions distants entre pares i fills. Totes tenen lloc en l'actualitat, però cadascuna en un país diferent. La pel·lícula és un estudi de personatges tranquil, observacional i sense prejudicis. Una comèdia, però entreteixida amb fils de malenconia.

Joves Programadors Moving Cinema som un grup de vint joves d'entre 17 i 23 anys que ens reunim setmanalment per visionar films i dialogar sobre ells. Venim d'àmbits diversos i compartim la passió pel cinema. A les nostres trobades coneixem cineastes i noves pel·lícules, aprenem sobre el món de la programació i tenim l'oportunitat de conèixer de primera mà els films i els seus processos de creació.

El grup està integrat per Hug Banqué, Helena Catalán, Lúa Minghan, Gina Fontané, Martina Ize, Ashling Ocampo, Armand Perelló, Ginesta Puigarnau, Arnau Rodríguez, Cristian Santos, Martí Salvia, Lea Sanahuja, Martina Tulián, Pau Vega, Adriana Villayandre i Adriana Yter.

La proposta es desenvolupa en el marc del projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema
twitter: @abaoaqu_ @Moving_Cinema

REFLEXIONS DE JIM JARMUSCH

Cal molt d'esforç per fer alguna cosa que sembli feta sense esforç. Aquesta és una pel·lícula molt silenciosa i minimalista, i està concebuda com tres moviments d'una peça musical que es desenvolupa. Tot i ser capítols diferents, no es poden separar. [...] El disseny de producció, la fotografia, el muntatge, la creació musical i, sens dubte, el vestuari, formen part dels detalls que creen aquest llenguatge cinematogràfic.

Jim Jarmusch,
Presentació de la pel·lícula al *New York Film Festival*,
novembre de 2025

Sempre he evitat Hollywood o qualsevol persona dient-me com fer les meves pel·lícules. Faig un muntatge propi o no el faig: no estic treballant per a fer pel·lícules comercials. D'aquesta manera, *Father Mother Sister Brother* és una mena d'estudi sobre el cinema observacional. És antiacció. No té cap mena de drama: ni violència, ni sexe, ni nuesa. És molt acumulativa, molt delicada. Però no va ser, per aquest motiu, més fàcil de fer.

Entrevista amb Hannah Lack,
Jim Jarmusch, Cinema's Outsider Hero,
AnOther Magazine, octubre de 2025

Tot forma part de la meua trajectòria cinematogràfica, des de les pel·lícules de monstres a Akron, Ohio, vistes quan era un nen, fins a París, quan era un estudiant que no va acabar els seus estudis perquè vivia a la Cinémathèque i estava descobrint directors com Dreyer, Naruse, Bresson o Ozu, que utilitzaven ritmes diferents dels de Hollywood o altres films estatunidencs. Llavors, em vaig assabentar que les pel·lícules són com la música —de vegades tranquil·les, de vegades dinàmiques. Tot va començar en aquell moment.

Entrevista amb Jan Lumholdt,
"I'm very intuitive in what I do, not analytical"
Cineuropa, setembre de 2025

SOBRE LA PEL·LÍCULA, S'HA DIT...

I així, a mig camí entre el desafiament existencial de Bresson i el desafiament comunicatiu d'Antonioni, els personatges de la nova obra de Jim Jarmusch exploren el buit familiar posterior a l'emancipació filial i l'absència de vincles amb els progenitors. En altres paraules, se'ns pregunta què queda de la relació pare-fill un cop els nens han crescut i porten les seves pròpies vides, només per adonar-se de què realment no coneixen en absolut els seus pares.

Father Mother Sister Brother és petita i molt simple en aparença. Però el vell poeta rocker de l'indie estatunidenc aconsegueix, com només aconsegueix Hong Sang-soo, quelcom tan extremadament complex com relacionar l'audiència de manera natural amb la història, en lloc d'intentar fer-la riure activament. Un enfocament molt refrescant per a la (tràgica) comèdia amb un impressionant repartiment que dona vida a personatges extravagants, que transiten per cada vinyeta, per pintures separades d'amor, pèrdua i reconciliació que acaben sempre de forma abrupta, evocant la fugacitat de l'existència i presagiant una eterna repetició del buit, del silenci.

Carlos Grau,
El antepenúltimo mohicano, setembre de 2025

No és habitual que tantes coses boniques conflueixin en una pel·lícula tan aparentment simple, un film amb forma de haiku pensat per amortitzar durant 110 minuts (i la resta de les nostres vides) l'estat de desolació al qual la realitat sembla empènyer-nos.

Manu Yáñez,
Fotogramas, setembre de 2025

El mèrit de *Father Mother Sister Brother* està precisament en la seva negativa a dramatitzar en excés o convertir allò anecdòtic en categoria.

Carlos Elorza,
El contraplano, agost de 2025